

[Korsgaard.]

være nødvendigt fremtidig at have saa megen Sympati for ham; men hvis dette skal naas, saa tror jeg, at det sker bedst ved, at Ministeren ikke giver sig i Lag med de store Opgaver, for han har jo nu vist, at dem magter han ikke.

Med Hensyn til det talmæssige, som jeg nævnte, og som i høj Grad er Realiteter, maa jeg sige, at det forfærdede mig, at hverken Finansministeren eller Indenrigsministeren tilsyneladende paa nuværende Tidspunkt overhovedet gør sig Begreb om, hvor vi sejler hen. Nu ser det efter min Bedømmelse af Situationen ud til, at vi sejler mod Solskin, saadan set, men det har man altsaa slet ikke skænket en Tanke. Her udslynger jeg — saadan vil vel Ministeren kalde det — nogle Tal, men man har intet dertil at bemærke. Samtidig med at man mener at have Brug for 6 Mill. Kr., maa Ministeren, som han egentlig gjorde, erkende, at han anede ikke, at det saa saa godt ud. Men saa kunde det jo være, at vi ikke behøvede saa mange Penge. Men det er muligt — nu ser jeg, at Finansministeren vil have Ordet —, at Finansministeren har Ævne til at faa dem givet ud til noget andet. Det har han hidtil vist, at han havde Ævner til.

Finansministeren (H. P. Hansen):

Jeg forstaaer, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard har glemte at tage Ordet ved Finanslovens Behandling og derfor mener, at han nu skal gøre det godt igen. Da Finanslovsforslaget var til Behandling, fandt det ærede Medlem ikke Anledning til at udtale sig, og de Spørgsmaal, som det ærede Medlem har fremdraget i Dag om Statens gode finansielle Stilling, bliver der al Anledning til at drøfte, naar Forslaget om Dækningsbestemmelserne bliver fremsat, og naar de øvrige Forslag om Udskrivning af Skattebeløb bliver fremsat og kommer til Behandling. Til den Tid skal jeg nok optage en Diskussion med det ærede Medlem om Statens finansielle Stilling. Jeg finder ikke Anledning til at gøre det her i Dag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Thomas Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Thomas Pedersen: Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Præstø A.) gjorde nu den Indrømmelse, at man havde nogle Sats for Industriens Forbrug af Elektricitet, og at man for at stimulere Forbruget af Elektricitet tog en billigere Pris for det større Forbrug. Ja, det er rigtigt, at man

direkte stimulerer Forbruget, Fraadseriet, af Elektricitet for Industriens Vedkommende, men man gør det ogsaa for det almindelige Forbrugs Vedkommende. For Aarhus er det saaledes, at der er en bestemt Sats for et bestemt lille Forbrug, og derudover faar man det til en betydelig billigere Pris; altsaa, jo mere man bruger, desto billigere bliver Elektriciteten. Men det vil sige, at det er Arbejderbefolkningen, der kommer til at betale største Parten af de Millioner, man tager ind paa Elektriciteten.

Saa giver det ærede Medlem ogsaa en anden Forklaring, nemlig at naar man tager disse store Priser, saa er det for at opsamle Kapital. Vi hæfter os ikke ved, at Elektricitetsværker og Gasværker og Vandværker faar et rimeligt Beløb at arbejde med og til Fornøvelser, men det, vi hæfter os ved — og jeg kan invitere det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Præstø A.) til at se paa Aarhus Kommunes Regnskab —, er, at man tager i Millionvis af Kroner i indirekte Beskatning ud over denne Konsolidering hvert eneste Aar. Det er det, der sker, og det er saare vanskeligt for de Herrer at staa og angribe den indirekte Beskatning, naar man ude i Kommunerne foretager en saa gruppvækkende indirekte Beskatning.

Indenrigsministeren (Dahlgaard):

Det, der altid gør det saa ubehageligt at diskutere en Ting med det ærede Medlem Hr. Korsgaard, er, at en Række Ting, som der overhovedet ikke kunde tænkes at opstaa Diskussion om, hvis man debatterede med andre, pludselig bliver til store Problemer, naar det er det ærede Medlem, man diskuterer med. Det ærede Medlem er saa knudret i sin Tanke og sin Tale, at alle disse forskellige Ting, som i og for sig er selvfølgelig, pludselig bliver Diskussionsgrundlag i lange Tider, og derfor er det, at det ærede Medlem gennem Aarene har spildt saa uhyre mange Timer af dette Tings Arbejde.

Det, det foreliggende Spørgsmaal i Realiteten drejer sig om, er dette, at der er et vist Antal Kommuner i By og paa Land, som er særdeles vanskeligt stillede økonomisk, har meget store Skattebyrder, og saa er Spørgsmaalet: Hvad er Aarsagen dertil? Heroverfor siger jeg: Den altovervejende Aarsag hertil er Forholdet mellem de sociale Byrder og andre Byrder, der er en Følge af Kommunens sociale Struktur paa den ene Side og Befolkningens Indtjeningsmuligheder paa den anden Side.

Det er Hovedaarsagen, og det er noget, alle nogenlunde kommunalt kyndige er enige om. Jeg erkender, føjede jeg til, at der